

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd abdicato Macedonio, Eudoxius episcopatum Constantinopolitanu[m]
capescebat, & de Eustathio Sebastiae Episcopo. Cap. XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

huic adiunctum, ut nulla mentio vel substantiæ, vel substantiæ diuinæ fieret. Cui Viphilas Gotthorum episcopus, tum primum assentiebatur. Nam ante illud tempus Theophili vestigia, qui episcopus Gotthorum erat, quiq; cū concilio Nicæno interesset, ei subscripserat, sedulo persecutus, fidē Nicææ stabilitā amplexatus est. Sed de istis hoc modo.

*Quod abdicato Macedonio, Eudoxius episcopatum
Constantinopolitanū capescebat, & de Eustathio
Sebastiæ Episcopo. CAP. XXXIII.*

AB Acacio etiam, Eudoxio, & illorum fautoribus Constantinopoli maximo studio & contentione animi laboratū est, ut per ipsos vicissim aliquot partium aduersariarū gradu episcopali mouerētur. Atq; illud nos minime præterire debet, utraq; partē non propter religionē, sed propter alias causas istas abdicaciones decreuisse. Nam tametsi fide dissentiebant, tamen in se ipsis mutuo abdicandis, fidē, alter alterius, neutiquā insimularunt, sed, qui stabant ab Acacio inā imperatoris, quā cū contra alios, tū contra Macedonium in primis animo conceptā explere nitebantur, tanquā ansam opportune arripientes, primū Macedoniū episcopatus dignitate deiciūt, tū quod multiplicis cædis author fuisset, tū quod diaconū in stupro deprehensum recepisset in cōmunionem: Eleusium deinde, Cyzici episcopū, quod Heraclium quendā Herculis Tyrij sacerdotē in præstigiis magicis cōpertum baptizauerat, & ad gradū diaconatus extulerat: tū Basilium, qui & Basilas nominabatur, quiq; Marcelli loco ad episcopatū Ancyræ delectus erat, quod certū hominem tormētis vexauerat, vinculisq; constrictū in carcerē cōcluserat, quod calūnias quibusdā contexuerat, deniq; quod per epistolas Affricæ ecclesias perturbauerat: deinceps Dracontiū, quod relicta Galatia in Pergamū secesserat. Abdicant præterea Neonam episcopū Seleuciæ, vbi conciliū habitū fuerat: Sophroniū etiā Pōpeiopolis, quæ est in Paphlagoniā episcopū: Elpidium Satalorū vrbis Macedoniae episcopū: Cyrillum Hierosolymorum: & alios deniq; ob alias causas. Eustathio autē episcopo Sebastiæ, quæ est in Armenia, ne sui quidē purgandi dabatur potestas, quod ab Eulano suo ipsius patre, & episcopo Casareæ Cappadociæ iam pridem

pridem propterea abdicatus fuerat, quod se habitu sacerdotij dignitati parum decoro congruenteq; vestiuerat. In locum verò Eustathij, Meletium episcopum, de quo dicā paulo post, susceptum intelligendum est. Eustathius porro in concilio Gangrensi propter illum conuocato, postea etiam condemnatus est, quod postabdicationem suam in concilio Cæsareæ habito factam, præter ritus & consuetudines ecclesiasticas multa tentasset. Nam nuptias fieri prohibuit: à cibis abstinendum docuit. Vnde nonnullos, qui nuptias contexerant, à connubio segregauit: & illis, qui ecclesias detestabantur, persuasit, vt in ædibus suis communionem facerent. Seruos simulatione pietatis dominis abstraxit, ipse Philosophi habitum gestauit, suosq; sectatores peregrino vestitus genere vt compulit: mulieres tondendas curauit: ieiunia præscripta auerlanda, dominicisq; diebus ieiunandum docuit: in ædibus coniugatorum præcationes fieri vetuit: benedictionem & communionem presbyteri habentis vxorem, quam lege, cum esset laicus, duxisset, tanquam scelus, declinandam præcepit. Quem quidem, cum alia complura his similia fecisset, docuissetque, concilium, vt dixi, Gágris in Paphlagonia coactum, gradu episcopali dimouit, eiusq; dogmata anathemate damnauit. Verum hæc postea gesta sunt. Id tēporis verò, exturbato Macedonio, Eudoxius sedem Antiochiæ Constantinopolis sede posteriorē ducens, episcopus Constantinopolis per Acacium & eius familiares renunciatus est: qui quidem contraria suis ipsorum decretis imprudentes sanciebant. Nam Dracontio abdicato, Eudoxium, qui iam secundo ab vno ad alterum episcopatum se transtulerat, in sede episcopali Constantinopolis collocauerunt, inq; ea re suis ipsorum dogmatis sunt magno opere aduersati. His rebus cōfectis, fidei formulā Arimini perlectā cū sua accessione tanquā ritè descriptam stabiliuerūt, palā emiserūt, dederuntq; in mādatis, vt qui illi subscribere renuerent, per imperatoris edictū exilio multarentur. Et cū multis aliis in oriēte, qui eadē cū illis tuebātur opinionē: tū Patrophilo, episcopo Scythopolis (hic nāq; Seleucia ad suā ipsi⁹ ciuitatē rectā cōtēderat) res à se cōstitutatas significarūt. Vbi Eudoxi⁹ eximię vrbis Cōstantinopolis episcopus erat declaratus, ampla illa ecclesia, quæ sapiētīę noīe nūcupatur, dedi-

SOCRATIS HISTORIAE

dedicata fuit, ad decimum consulatū Constantij, ad tertium autem Iuliani Cæsaris, quinto Calend. Martij. Eudoxius in illius episcopatus sede collocatus, hanc primam emisit sententiam, quæ est multis in ore, *Patrem impium esse, Filium autem piū.* Vnde cum tumultus & seditio orta esset, nihil inquit, hoc vestros animos conturbet. Nam pater impius est, quia colit neminem: Filius verò pius, quia patrem colit. Quæ cum dixisset Eudoxius, tumultus repressus est, ingenſq; risus tumultus loco ecclesiæ obortus. Atque hoc eius dictum ad hodiernum diem habetur pro ridiculo.

Eiusmodi igitur nugæ errorum auctores astutè commenti, inque verbis tam friuolis occupati, ecclesiæ concordiam diemerunt. Concilium autem Constantinopoli congregatum ad hunc exitum venit.

De Meletio Antiochiæ Episcopo.

CAP. XXXIII.

Sequitur iam, vt de Meletio dicamus. Hic namq; Eustathio abdicato, vt paulò ante dixi, primū Episcopus Sebastia, quæ est in Armenia, delectus est: deinde Sebastia ad Episcopatum Beræ vrbis Syriæ translatus. Qui cum cōcilio Seleuciæ habito interfuisset, fideiq; formulæ à factione Acaciana compositæ subscripsisset, extéplo Beræam repetiit. Mox concilio Constantinopoli conuocato, Antiocheni cum pro certo intellexissent Eudoxium ipſorum ecclesiam contempſisse, & Constantinopolim diuitiarum causa se contulisse, Meletium Beræ accersitum, in sede episcopali ecclesiæ Antiochenæ collocant. Illi quanquam primo de fidei dogmatis concionari superfedit, suisque auditoribus ea solum, quæ ad mores rectè informandos spectabant, proposuit, tamen tempore progrediente, fidem illis explanauit. Verbumq; Cōsubstantialiale docuit. Quæ cum accepisset imperator, eum iubet exterminari: Euzoiumq; qui antea simul cum Ario fuisset abdicatus, episcopū Antiochiæ designari mandat. Verum qui erant probe erga Meletium affecti, derelicta prorsus Ariana factione, conuentus separatim facere cœperunt: cum illi, qui fidei Cōsubstantialis perpetuo adhæsisſent, duplici nomine cum illis communicare recusarent, tum quod Meletius ipse Arianorum suffragiis fuisset

ad

*Pater est
impium,
Filius est
pius.*